

6. HET NIEUWE ADMINISTRATIESYSTEEM

Toen het ringonderzoek in ons land in 1911 startte kocht men een keurig kantoorboek. Op de linkerbladzijde schreef men van boven naar beneden de ringnummers in numerieke volgorde. Kwam er een brief van een ringer met daarin een opgave van wat hij geringd had, dan schreef men met een kroontjespen die ringgegevens over in het boek. Ringlijsten bestonden toen niet.

Werd één van die vogels teruggemeld, dan schreef men de vindgegevens ook in het boek achter de desbetreffende ring, maar op de rechterbladzijde.

Wie terugmeldingen wilde bestuderen, moest het boek doorbladeren op zoek naar de desbetreffende soort en de gegevens overschrijven.

Toen het ringboek zich uitbreidde tot een lange rij lijvige ringboeken was dit ondoenlijk. Men maakte toen van elke terugmelding een geschreven, en later een getypt kaartje, het fiche.

Deze fiches werden naar soort, en in de soort naar ringnummer, opgeborgen. Wie nu terugmeldingen wilde bestuderen behoefde "slechts" de stapel van de gewenste vogelsoort door te nemen en/of over te schrijven.

Zo'n 20 jaar geleden deed bij ons de mechanische administratie zijn intrede. De ring- en vindgegevens werden in cijfercode omgezet en aldus in een ponskaart vastgelegd, die verwerkt kon worden met een sorteermachine of een computer. Vele jaren is er met man en macht gewerkt om zo'n 50.000 oude terugmeldingen te coderen en te ponsen.

Omdat het te tijdrovend is om een vogelsoort met duizenden terugmeldingen via ponskaarten te bestuderen zijn alle 100.000 terugmeldingen ook op computertape vastgelegd.

Op 1 januari 1978 waren de terugmeldingen dus op drieërlei wijze bereikbaar voor onderzoekers.

- a. op getypte kaartjes
- b. op ponskaarten
- c. op tape

De praktijk leert ons, dat de getypte kaartjes vrijwel niet meer worden gebruikt, maar dat iedere onderzoeker overstapt op het gebruik van ponskaarten en tape. Voor nader onderzoek zijn altijd de originele ringlijsten en de originele brieven van de vindsters te raadplegen.

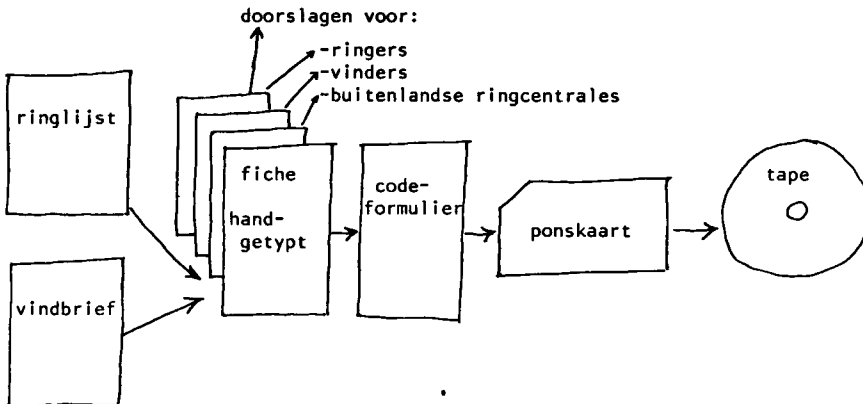
Daar het typen van de terugmeldingen heel veel tijd in beslag neemt hebben we de administratie aan een nauwkeurig onderzoek naar herstructurering onderworpen.

Voorop stond, dat het niet zinvol was om nog langer een archief bij te houden met getypte terugmeldingen. Het vastleggen in ponskaart en tape heeft de voorkeur.

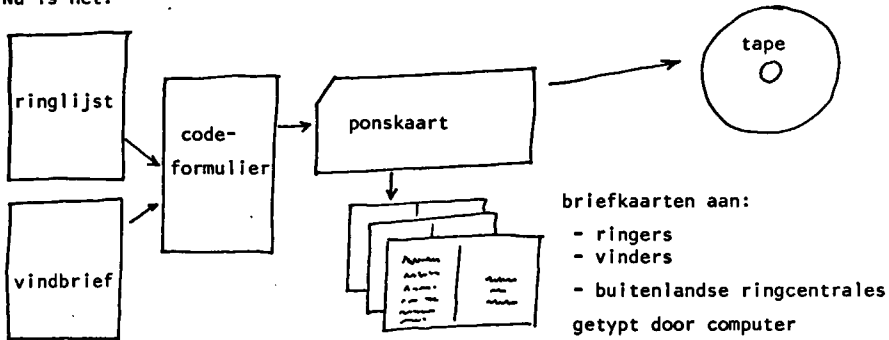
Daar ringer en vinder een doorslag ontvingen van het getypte fiche moest naar een andere weg gezocht worden om ringer en vinder toch beide op de hoogte te brengen van de terugmelding.

Omdat de ponskaart alle gegevens van de terugmelding bevat, werd die gebruikt als basis om met behulp van een computer weer in woorden een bericht te sturen naar ringer en vinder. Om zo efficiënt mogelijk te werken werd gekozen voor een systeem waarbij de computer één keer per week in 2 à 3 uur volautomatisch zo'n 250 briefkaarten typt, die als kettingformulieren uit de machine te voorschijn komen.

De vroegere gang van zaken was:

Nu is het:

Dit systeem levert voor de ringcentrale een flinke tijdsbesparing op. Natuurlijk zitten er ook nadelen aan het nieuwe systeem. Enkele zaken, zoals BR - BL - aantal Pulli - SL - KL, die in de kolom "bijzonderheden" van de ringlijst voorkomen en wèl in de ponskaart staan kunnen nog niet op de briefkaart worden afgedrukt, voornamelijk door het te kleine vermogen van de huidige computer. Zodra we in de toekomst over ruimere mogelijkheden beschikken worden deze gegevens toegevoegd.

Een voordeel van het nieuwe systeem is, dat we nu de meeste buitenlandse melders bericht kunnen sturen in hun eigen taal. De computer kan de gegevens namelijk afdrucken in 10 verschillende talen!! Bovendien kunnen we ons bij het noemen van de ring- en de vindplaats aanpassen bij de geografische kennis van de individuele ringer en vinder.

Natuurlijk moeten we zelf ook leren werken met het nieuwe systeem. In het begin typte de computer wel eens verkeerde vogelsoorten en met het vaststellen van de naam van de ring- of de vindplaats ging het ook wel eens minder goed.

We hebben hem (ons zelf) echter bestraffend toegesproken en nu gaat het al veel beter. In de toekomst zullen we natuurlijk blijven proberen verbeteringen aan te brengen. Mocht U bepaalde suggesties hebben dan houden we ons van harte aangevolden.

B.J. Speek